

Az elektronikus hírközlésszabályozás eredményei és tennivalói, ahogy a régen piacon lévő szolgáltató látja

BÖLCSKEI IMRE
bolcskei.imre@ln.matav.hu

Kulcsszavak: *Egységes Hírközlési Törvény, jelentős piaci erejű szolgáltató, Referencia Összekapcsolási Ajánlat*

Az Európai Unió az 1998-as liberalizáció sikeres végrehajtását követően átfogó reformba kezdett a távközlés területén azzal a céllal, hogy a piac szegmensein az ágazati szabályozás alkalmazott mértéke dinamikusan a hatékony verseny kialakulása és fenntartása által igényelt szinthez legyen igazítható. Az új közösségi szabályozás ezért felhatalmazta a nemzeti szabályozókat arra, hogy – kellő gyakorisággal végrehajtandó – piacelemzés eredményétől függően a hatékony verseny kialakulásához, illetőleg fenntartásához szükségesnek ítélt piacélnkítő intézkedéseket vezessenek be, tartsanak fenn. Ha a piac valamely területén nincs ok azt feltételezni, hogy a hatékony verseny fennmaradását bármi is veszélyeztetheti, abban az esetben a feleslegessé vált előzetes ágazati szabályozás ilyen módon megszüntethető, így a piac szabályozása a továbbiakban az általános versenyfelügyelet által végzendő versenyszabályozásra korlátozódhat.

Az egységes belső piacon az egységes jogalkalmazás megteremtése céljából az új szabályozás a nemzeti szabályozó hatóságok szoros együttműködését rendelte el, továbbá tevékenységük felett az Európai Bizottságnak erős felügyeleti jogkört biztosított.

Az új uniós szabályozás joganyagát 2002-2003 folyamán hirdették ki és azok, valamennyi tagállam számára irányadóvá váltak. Magyarország nem kért átmeneti felmentést az új szabályozás hazai bevezetése alól, így csatlakozásunkig (2004. május 1-jéig) nemcsak az elmaradt, illetve nem megfelelően szabályozott EU-s jogintézményeket kellett pótolni, javítani, hanem el kellett végezni az új szabályrendszerhez való igazodást is.

A piacélnkítési elképzelések, továbbá a jogharmonizációs kényszer a hírközlés hazai szabályozásának átfogó felülvizsgálatát tette szükségessé.

Ennek eredményeként született meg az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (a továbbiakban: Eht.) Az Eht. – kevés rendelkezését kivéve – 2004. január 1-jén hatályba lépett, ezért az elmúlt, közel tíz hónap tapasztalata már alkalmat ad arra, hogy a piac egyes szereplőinek szempontjából értékeljük a jogszabály által kiváltott hatásokat.

Az Eht. céljai

Az Eht. bevezető rendelkezéseiben részletesen körülírt céljait tekintve a hazai szabályozás szándéka szerint a következőket kívánta megvalósítani:

- biztosítsa az elektronikus hírközlési szolgáltatások – mint közérdekű szolgáltatások – elérhetőségét és a nemzetközi szerződéseinkkel összhangban lévő szabad forgalmát,
- teremtsen meg az információs társadalom hírközlési infrastruktúrájának fejlődését, az Internet mindenki számára történő elérhetőségét, a kiszámítható,

- átlátható, a használt technológiától független és versenysemleges szabályozás kereteit,
- segítse elő az elektronikus hírközlési verseny fejlődését és új szereplők piacra lépését a jelentős piaci erővel rendelkezők befolyásának ellensúlyozásával,
- tegye lehetővé, hogy az alapvető szolgáltatások egy meghatározott köre az országban bárhol, meghatározott minőségben és elérhető áron, bárki számára hozzáférhető legyen, egyes szociálisan rászorult csoportok konkrét támogatása mellett,
- garantálja a fogyasztók védelmét és a hírközléssel összefüggő adatvédelmet,
- rendelkezései tartalmazzák az Európai Unió elektronikus hírközlés szabályozásának átvételét és azoknak a hazai jogrendbe illesztést.

Az Eht. céljainak megvalósulása a szabályozásban és a gyakorlatban, az új intézményrendszer, a hírközlés hatóság szervezete, működése

Az Eht. meghatározta az elektronikus hírközléssel kapcsolatos állami feladatok ellátását megvalósító intézményrendszert. Ez hazánkban sokszereplős, a munkamegosztásban érdekelt résztvevők: a Kormány, a miniszter, a hírközlési hatóság, a Gazdasági Versenyhivatal, a Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség, s hazánk Európai Unióhoz való csatlakozását követően az Európai Bizottság, valamint a tagállami nemzeti szabályozó hatóságok is.

A közösségi szabályozás nagyon szűkszavúan szól a nemzeti szabályozó hatóságokra vonatkozó követelményekről, s csak a piaci szereplőktől való függetleniséget, a pártatlanságot, és a feladatai ellátásához szükséges finanszírozási, személyi, tárgyi feltételek biztosítását követeli meg a tagállamoktól.

Az Eht. intézményrendszerre vonatkozó szabályai a magyar nemzeti szabályozó hatóság vonatkozásában

egy új szervezeti modellt hozott létre. A hatóság testületi vezetés alatt álló egységes szerv lett. A magyar közgazdaságban kevésbé megszokott, de más európai országokban bevált testületi vezetés azonban garantálhatja a nagyobb tapasztalatot, szaktudást, szakmai elismertséget.

Az Eht. csak a működéshez szükséges legkisebb mértékben rendelkezett a hatóság szervezeti struktúrájáról, az érvényesülő munkamegosztásról, ezáltal biztosítva a hatóság vezetésének nagyobb önállóságát a struktúra és a munkamegosztási rend kialakításában, illetve a változó feladatokhoz való rugalmasabb alkalmazkodást. Ez rendkívül flexibilis működést tesz lehetővé, s garanciája lehet a hatékonyabb hatósági tevékenységnek. Az Eht.-ban konkrétan azonban a hatóságon belül alapvetően az az általános feladatmegosztás érvényesül, hogy a piacra jelentősen kiható, a piaci működést alapvetően befolyásoló feladatokat és az Intézmény irányítását a Tanács látja el, míg a klaszszikus hatósági feladatokat a Hivatal végzi.

A 2003. július 25-én hatályba lépett új közösségi szabályozási keretrendszer implementálása révén a hatóság legfontosabb feladata

- a hazai ágazati piac elemzése;
- annak vizsgálata, hogy melyek a szabályozással érintett ágazati piacok;
- a versenyelemzés;
- amennyiben nem érvényesül a verseny, melyek a jelentős piaci erővel rendelkező szereplők,
- a verseny torzulásával és a piaci szereplő konkrét helyzetével arányos, a verseny érvényesüléséhez szükséges mértékű, a törvényben meghatározott kötelezettségek előírása.

Az Eht. annak végrehajtási rendeletei, valamint a hatósági gyakorlat igyekszik figyelemmel lenni a piaci viszonyokra, a jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltatók közötti különbségekre, illetve arra, hogy az adott piacokon milyen formában és fokban sérülhet a verseny. Természetesen az Eht. a törvény rendelkezései mögött álló részletszabályok, vagy a jogalkalmazói gyakorlat nagy felelősséget ró a miniszterre és a hatóságra egyaránt.

A jogszabályok eszközrendszer adnak a hatóságnak, amelyek felhasználásával – szükség esetén – az beavatkozhat a piaci viszonyokba. A hatóság eszközeinek bővítését, a hatékonyabb, és az önkéntes jogkövető magatartást jobban elősegítő szankciórendszer kialakítását az is indokolja, hogy a piacra lépés engedélyezése helyébe lépő új, bejelentésen alapuló tevékenység-kezdés miatt nagy hangsúlyt kell fektetnie a hatóságnak a tevékenységet végzők utólagos ellenőrzésére, és a piacfelügyeletre.

A hatóság eljárásaira maga a törvény is kellően részletes rendelkezéseket tartalmaz. Mind az eljárásban résztvevők, mind pedig a hatóság érdekei azt kívánják ugyanis, hogy az előreláthatóság, és átláthatóság biztosítása céljából a hatóság cselekedetei minden egyes eljárási szakaszban nyomon követhetők legyenek.

A Nemzeti Hírközlési Hatóság 2004 elejétől működik, elvileg valamennyi, a munkájához szükséges jogszabály is megjelent. Mindeközben megvizsgálta és határozatokat hozott a különböző nagykereskedelmi szerződéseket megelőző referenciaajánlatokról.

A Tanács ebben az évben a nagy nyilvánosság számára a sajtó útján is értékelte a jelentős piaci erejű elektronikus hírközlési szolgáltatók, így a Matáv Rt. által benyújtott referencia ajánlatokat. A nyilatkozatokban kitértek arra is, hogy a Tanács az így jóváhagyott, illetőleg megállapított összekapcsolási díjakat nem a beadott költségmodellek alapján határozta meg. Ez a Matáv Rt. számára rendkívül sérelmes volt, ezért a határozatokat – azok nemcsak kifejezetten eljárásbeli hiányosságai, hanem érdemi megállapításai miatt is – keresettel támadta meg a Fővárosi Bíróságon.

A Matáv érvrendszere a hatóság döntésével szemben egyszerű és világos. A Matáv Rt. a 2002. év eleji teljes körű piacnyitás, illetőleg az új szabályozás eredményeként a társaságot terhelő referencia ajánlat készítési kötelezettség óta folyamatosan fejleszti és aktualizálja költségmodelljeit. Az elmúlt két és fél évben a Matáv Rt. több mint százmillió forintot költött a költségmodellek fejlesztésére, amelyekhez neves külső szakértőket is megbízott, ezen kívül a társaságon belül több, kvalifikált szakember teljes munkaidejét a költségmodellek alapos, nemzetközi standardoknak megfelelő kidolgozása kötötte (illetőleg köti) le.

A Matáv Rt. mindig alkalmazkodott az aktuális helyzethez: és nem egyszer előfordult olyan időszak is, amikor a költségszámítási rendelet hiányában a nemzetközi tapasztalatoknak megfelelő modellt dolgozott ki. A jogszabályok kihirdetését követően azonban haladéktalanul igazodott az egymás után előírt, különböző tartalmú modellekhez. Fentieket támasztja alá az a tény is, hogy a – legutóbbi esetet kivéve – a Matáv Rt. költségszámítását a hatóság – többszöri egyeztetés után – minden esetben a hatályos rendeletekkel összhangban lévőnek tartotta és jóváhagyta.

A Matáv Rt. az Eht. hatálybalépését követően 2004. január 15-én is a jogszabályoknak megfelelően elkészített referencia ajánlatot és költségmodellt adott be a hatósághoz, azzal együtt, hogy a végrehajtási rendelet nem adott kellő időt a felkészülésre, és a jogszabályok késői megjelenése miatt többlet erőforrásokat kellett e munkára átcsoportosítani. Ezt követően a hatóság által kért hiánypótlásokat teljesítette, illetve minden kérdésnek eleget tett, az észrevételekre, kifogásokra a legjobb tudásának megfelelően tényszerűen válaszolt.

Az Eht. 108. paragrafusával összhangban a referencia összekapcsolási ajánlatok díjainak jóváhagyásakor a hatóságnak a szolgáltatók költségadataiból, költségmodelljeiből lett volna szükséges kiindulnia, egyben a hatékony szolgáltató szolgáltatásainak nyújtásával kapcsolatban felmerülő költségeinek fedezetét – egy méltányos megtérüléssel – biztosítani kell. Ha a hatóság nem a benyújtott költségmodell alapján dönt,

abban az esetben az Eht. 36. paragrafusa alapján részletes indoklási kötelezettség terheli.

A Tanács a Matáv Rt. referencia összekapcsolási ajánlatára vonatkozó legutóbbi határozatában figyelmen kívül hagyta a társaság benyújtott költségvetését, és a januártól zajló – viszonylag hosszú – eljárás alkalmával feltett kérdésekre adott válaszokat. Ennek eredményeként a költségmodell kialakításába fektetett szaktudás, energia és időráfordítás feleslegesnek minősíthető, mivel a Tanács az összekapcsolási díjakat végül maga állapította meg. A megállapításról szóló határozat általánosságokra hivatkozva, a társaság számításait figyelmen kívül hagyva született meg azzal, hogy az eljárás során készített szakszerű érvanyagra annak indoklásában nincs viszontválasz.

A jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltatók azonosítása és kötelezettségeik meghatározása

Az új uniós szabályozásban jelentősen változtak az érintett piacok meghatározásának szabályai, a jelentős piaci erővel rendelkező (a továbbiakban: JPE) szolgáltatók azonosítási feltételei, továbbá a JPE szolgáltatók kötelezettségei.

A korábban meghatározott négy szolgáltatási piac helyett az Európai Bizottság már 18 érintett piacot határozott meg, ezek közül hatot az elektronikus hírközlési szolgáltatások kiskereskedelmi, tizenkettőt pedig a nagykereskedelmi piaci szegmensein. Az Eht. alapján piaci analízis eredményeképpen a Tanács – ha a verseny elégtelensége azt indokolja – más érintett piacokat is meghatározhat, de ha ez kihatással van a tagállamok közötti kereskedelemre, abban az esetben a határozat tervezetét annak részletes indoklásával együtt meg kell küldenie az Európai Bizottságnak és a tagállamok elektronikus hírközlési szabályozó hatóságainak. (Egyébként pedig minden előkészítő anyagot és az érintett piaci szeplők érvanyagát is rendelkezésre kell bocsátani a Bizottságnál.) Az Európai Bizottság kifogást emelve e határozat meghozatalát megakadályozhatja, ha az a véleménye, hogy a döntés az egységes piac akadálya lehet, vagy hogy az a közösségi jognak nem felel meg. Ezzel kapcsolatosan még nincsenek tapasztalataink, mivel a folyamat csak megkezdődött, de nem zárult le.

Az Eht. versenyelénkítő szabályai

Az Eht. bővítette az elektronikus hírközlő hálózatok, illetve szolgáltatások összekapcsolásával, elektronikus hírközlő eszközök, hálózatok, illetőleg szolgáltatások hozzáféréseivel összefüggésben a JPE szolgáltatókra kiroható kötelezettségek választékát. Ezek között szerepelnek olyan – garanciális jellegű – kötelezettségek is, mint például a korábban nyújtott hozzáférés megszüntetésének tilalma, vagy a kötelezettségek teljesítési határidőhöz kötése. Az Eht. részletesen szabályozza a közös eszközhasználat és helymegosztás feltételeit.

A közvetítőválasztás gyakorlati elterjedése érdekében az Eht. meghatározta azokat az üzleti modelleket, amelyek feltételeit – arra vonatkozó igény esetén – a

kötelezett szolgáltató a jogosult részére biztosítani köteles. Amennyiben a közvetítő szolgáltató maga kíván kiskereskedelmi szolgáltatást nyújtani azoknak az előfizetőknek, akik részére a kötelezett szolgáltató biztosítja az előfizetői hozzáférést, a közvetítő szolgáltató által megállapított díjnak az előfizető részére történő kiszámlázása és beszedése tárgyában a felek piaci alapon állapodhatnak meg.

Az Eht. a helyi hívásra vonatkozó közvetítőválasztás eddig hiányolt kötelezettségét pótolta, továbbá a számhordozhatóság kötelezettségét – az új uniós elvárásokhoz igazodóan – kiterjesztette a mobil rádiótelefon számok és nem földrajzi számok hordozhatóságára is 2004. május 1-jei bevezetési határidővel.

Mindezek a szabályok olyan gazdasági környezetben hatnak, amikor a két évig tartó viszonylag rövid átmenet után 2004. január 1-je óta a stagnáló, illetőleg csökkenő vezetékes infrastruktúrán nyújtott beszédcélú szolgáltatásokat nemcsak a mobil kiváltó hatása érte, hanem a verseny a szolgáltatások valamennyi szegmensében korlátlanul vált.

Az új szabályozás már nem tesz különbséget az infrastruktúrába befektetők és az azt használók között, jelentős lett a különbség azonban az egyes szolgáltatók között, akik/amelyek valamely szolgáltatási piacon – a 18 közül – jelentős piaci erővel rendelkeznek. A szabályozás úgy ösztönzi az új piacra lépőket, hogy kizárólagosan a szolgáltatás nyújtásába kapcsolódjanak be, míg a kész infrastruktúrát a már meglévőktől vegyék igénybe a korábban említett és a hatóság által kívánt kedvező nagykereskedelmi áron.

A más tulajdonában álló infrastruktúrának viszonylag alacsony áron történő igénybevétele, a kapcsolási számok hordozása szolgáltató választás esetében, a közvetítő szolgáltatók belépése, mind olyan új versenyelénkítő lehetőségek, amelyek a piacra lépő versenytársak számára már nemcsak az üzleti szegmens felhasználóinak, hanem esetenként a lakossági/egyéni ügyfeleknek az „elcsábítását” is ösztönzi. A változtatás lehetőségéről, vagy az új szolgáltatások bevezetésének vonzóvá válásáról nemcsak az új belépők tájékoztatják a már piacon lévő szolgáltatók ügyfeleit, hanem maguk az előfizetők is érdeklődnek és mobilizálódnak.

A mobilizálódás nyomon követhető egyszerűen, ha azokat az előfizetőket vesszük számba, akik/amelyek már át is szerződtek az elektronikus hírközlési szolgáltatások igénybe vételére más szolgáltatóhoz. Ezek egy része a kapcsolási számát is magával vitte. A teljes előfizetői létszámhoz képest még nem túl jelentős a közvetítőválasztásos, vagy betárcsázós felhasználók száma. Természetesen mindezek a következtetések még nem megbízhatóak, mert több folyamat csak most indult, ilyen például a helyi szolgáltató választás.

Egészen másként érinti a vezetékes infrastruktúrán nyújtott hangszolgáltatást a mobil rádiótelefon használati módjának változása. Míg 2001-ben a percforgalmi halmaz a vezetékes és mobil használat között 2/3-1/3 arányban oszlott meg, addig ez mára megfordult, azaz a szinte változatlanul maradt percforgalomból 3, 2

milliárd perccel növekedett a mobil percforgalom a vezetékes kárára.

Látható tehát, hogy a vezetékes piac teljes mértékben vesztesévé vált a mobil előretörésének, ugyanakkor a megtépázott vezetékes piacon működő nagy szolgáltatók a szorongató szabályok és hatósági jogalkalmazás, valamint a piacra segített új szolgáltatók marketingmunkája és vonzó ajánlatainak következtében tovább kényszerülnek ugyanazon ügyfélkörön osztozkodni. Ez azonban korántsem jelent akkora átrendeződést még a vezetékes üzletágban, mind a hangszolgáltatás igénybevételének mobilra történő áttérődése.

Vitathatatlan, hogy a szabályozás eredményként a verseny megélénkült, több új szereplő lépett be az elektronikus hírközlési szolgáltatások piacára és a kiskereskedelmi árak csökkentek. Nem lehet azonban vizsgálat nélkül hagyni a beindult makrogazdasági folyamatokat sem az innováció visszaszorulását, a mindennáron való költségcsökkentésre irányuló globális törekvést és a társadalmi síkon felmerülő munkaerő-gazdálkodási és szociális kérdéseket.

Az egyetemes elektronikus hírközlési szolgáltatás

Az Európai Bizottság bírálta a korábbi magyar törvényben rögzített egyetemes szolgáltatásra vonatkozó szabályokat, mert az nem egyéni rászorultság alapján tette hozzáférhetővé az iparági keresztfinanszírozásból a támogatott díjcsomagot az előfizetők számára, és így indokolatlan többletterheket is rótt az ágazatra.

Az egyetemes szolgáltatók kijelölése az Eht. szerint a miniszter feladat és hatáskörébe tartozik. A kiválasztás során a miniszternek arra kell törekednie, hogy az általa kiválasztott szolgáltató, illetőleg szolgáltatók az ország egész területét lefedjék az egyetemes szolgáltatással, továbbá az elektronikus hírközlési piacon folyó verseny a legkevésbé torzuljon.

A végső cél az, hogy az egyetemes szolgáltatást az azt leghatékonyabban, a lehető legkisebb nettó elkerülhető költség mellett nyújtani képes szolgáltató nyújtsa. A részletszabályok azonban olyanok, hogy azokban foglaltakat a szolgáltatók igazán nem tudják teljesíteni, így a Matáv Rt. esetében a kimutathatóan veszteséges nyilvános állomások működtetése és üzemeltetése terén jelentkező veszteség megtérítésére sem számíthat. A miniszter ugyanis a jogszabályokban foglalt viszonylag normatív értékek kimutatása és bizonyítása esetében is rendelkezik diszkrecionális mérlegelési joggal arra nézve, hogy az általa kijelölt egyetemes szolgáltató „megérdemli-e a Kassza” támogatását.

Az Eht leválasztotta az ilyen szolgáltatást igénybe vevő rászorultak támogatásának kérdését az egyetemes szolgáltatásról, így a fogyatékosok és a szociálisan rászorultak külön jogszabályban meghatározott formában kapnak támogatást az egyetemes szolgáltatás igénybevételéhez. A forrást külön jogszabályban meghatározott szolgáltatói kör, az ott megállapított hozzájárulási mérték szerint biztosítja azzal, hogy az állami támogatás célba juttatásához az állam térítés nélkül veszi igénybe a szolgáltatók közreműködését.

Az Internet szolgáltatás fejlődésének elősegítése

A nemzetközi összehasonlításban rendkívül alacsony hazai Internet penetrációra tekintettel az Eht. kiemelt figyelmet fordít az Internet szabályozás átláthatóbbá tételére, a szolgáltatás kibontakozását elősegítő új szabályok bevezetésére és nem utolsósorban árának csökkenésére. Új elemek a szabályozásban, hogy az egyetemes szolgáltatások kötelező körében megjelent a funkcionális Internet elérés biztosítása, a közvetítő szolgáltatók Internet szolgáltatás elérésére irányuló hívásokra is szakosodhatnak, továbbá az előfizetői hurok átengedésére kötelezett szolgáltató helyi bitfolyam hozzáférés átengedésére és az ehhez kapcsolódó közös eszközhasználatra is köteles ajánlatot tenni a referenciaajánlatában.

A szabályozás és a konkrét állami intervenciók és támogató pályázati beavatkozás eredményként a szélessávú infrastruktúrán működő Internet fejlődése biztató méreteket öltött. Ha ez nem torpan meg, a felzárkózás néhány éven belül megtörténhet az európai átlaghoz.

Fogyasztóvédelem

Az Eht. részletesen tartalmazza a fogyasztók jogait és kötelezettségeit. Az Eht. szerinti intézményrendszerben új résztvevőként megjelent a Hírközlési Fogyasztói Jogok Képviselője, aki köteles kivizsgálni az előfizetői bejelentéseket, továbbá bejelentés esetén, vagy hivatalból is eljárhat az előfizetők elektronikus hírközlésre vonatkozó jogszabályokban biztosított jogainak megsértése esetében.

A Képviselő megjelenése eddig azt az eredményt hozta a fogyasztók számára, hogy elektronikus hírközlési szolgáltatók megállapodás alapján készek segíteni az előfizetőiket a betárcsázós „trójai” programokkal szemben, amikor az előfizető szándékán túl, de ténylegesen, a csalás áldozataként veszi igénybe az emelt díjű kapcsolatot.

Az Eht. fogyasztókat érintő szabályai minden szempontból általában kedvezőek. Az ügyfelek akár maradnak eredeti szolgáltatójuknál, akár szerencsét próbálnak máshol, mindenképpen nagyobb szolgáltatásválasztékot és többféle díjcsomag kínálatot találnak. A szolgáltatók szolgáltatás választékokban is szellemezebbek, nem tipikusan a „vezetékes”, vagy „mobil” típusú szolgáltatásokat kínálják, hanem elemzik a felhasználói szokásokat, igyekeznek azokhoz alkalmazkodni úgy, hogy vegyítik és teszte szabják azokat.

Az előfizetőnek azonban jól kell számolnia, egyrészt át kell látnia, hogy tényleg olyan olcsó-e a csábító ajánlat, mint a reklámban vagy kell-e még mást is hozzá számítani, van-e a szolgáltatás mögött megbízható szolgáltatói támogatás, az infrastruktúra minősége megfelelő-e, a számlapanaszok intézése illetőleg egyéb ügyfélkezelési kérdések számára gyorsan és szakszerűen elrendezhetőek-e. Ha a választást kizárólag az olcsóság szempontja vezérli, elképzelhető, hogy az előfizető egy olyan „átmeneti” szolgáltatónál köt ki, amittől/amelytől rövid idő múlva már szívesen megválna.

A Matáv is nagyszámú díjcsomag kínálatból teszi lehetővé ügyfeleinek a választást. Szociálisan rászoruló egyetemes előfizetőit – jogszabályban előírt kötelezettségének megfelelően – díjtalanul hozzásegíti, hogy igénybe vehessék az állam által nyújtott havi 1000 Ft-os kedvezményt.

Mindezek alapján reméli, hogy sikerül megőrizni vezetőes szolgáltatásait igénybe vevő ügyfeleit. Bár a költségcsökkentés minden területen igaz, a Matáv azért befektet a szélessávú infrastruktúrába, azaz ennek kiépítésével szeretné bővíteni az ADSL és Internet használók táborát.

Hírek

A Magyar Mérnöki Kamara győr-mosón megyei szervezete, valamint a Közlekedési Tagozat, és a Hírközlési és Informatikai Tagozat Regionális Nemzetközi Tudományos Konferenciát szervezett Győrben ez év októberében. A Konferenciának a város Polgármesteri Hivatala adott otthont, melynek tekintélyes és szép épülete megfelelő környezetet biztosított ennek a kiemelkedően színvonalas összeállításnak.

A megnyitó előadást Erdősi Ferenc az Akadémia Pécsi Regionális Kutatóközpontjának tudományos tanácsadója tartotta. Áttekintette az elmúlt 150 év tükrében a hálózatok kialakulásának hátterét Közép-Európában. A politikai és etnikai kérdések bemutatása világossá tette, hogy merre felé sűrűbbek, vagy ritkábbak a vasúti hálózatok és melyek azok a fő irányok, melyek kiépítését a politika, az ipar vagy a kereskedelem kezdeményezte. Lengyelország, Csehország, Szlovákia, Magyarország és Horvátország megszállásai határainak változása gyakran szükségessé tette a főirányok módosítását és a vasútvonalak illesztését a forgalmi igényekhez. Térképeken dokumentálta a politikai és ipari változásokat és mutatta be, hogy milyen elvek alapján alakult ki a jelenlegi szállítási és távközlési hálózat. Egyértelműen bemutatta, hogy ez a hálózat már nem elégíti ki a jelenlegi igényeket. Nem alkalmazkodik az Európai Unió koncepcióihoz és nem megfelelő környezetvédelmi szempontból sem. Az autópálya építés és a nagysebességű vasutak összhangjára hívta fel a figyelmet. Míg a közlekedési infrastruktúra sürgős fejlesztését hangsúlyozta, addig úgy látta, hogy a távközlés a fényvetős összeköttetések segítségével gyorsan tudta követni a változó igényeket.

A bevezető előadás után szétvált a közlekedési szekció és a hírközlési szekció. Ez utóbbiban több kiváló előadót hallgathattunk meg. Érdekes volt az Európai Unió távközlési szabályozásának hazai tapasztalatairól szóló ismertetés, mely kiemelte a versennyel és az együttműködéssel kapcsolatos problémákat. Alapos áttekintést hallgathattunk meg a mobil infokommunikáció fejlődési trendjeiről. Különösen tanulságos volt azoknak a szolgáltatásoknak a bemutatása, melyek jelenleg még nem terjedtek széles körben el. Az általános elvi előadáshoz további két mobil témával csatlakozott két másik előadó. A gerinchálózatok és a hozzáférési hálózatok technikájáról és a felhasznált sáv szélesség növekedéséről érdekes diagrammokkal alátámasztott beszámoló végül a mérnökök további feladatait mutatta be.

A távközlés területén várható fejlesztéséről és ennek szakmai előkészületeiről elhangzott előadás számos olyan lehetőséget mutatott be, melyek nemcsak Magyarországon, hanem egész Európában újdonságnak számítanak. Különösen tanulságos volt a fix-mobil együttműködés ígéretes kialakulása.

A műsorszórással kapcsolatban mind a digitális sugárzás, mind a kábeltelvíziós hálózatok kialakítása új információkkal gazdagította a megjelenteket. Különös jelentőséget adott a digitális műsorszórásnak, hogy az előadás időpontja csak egy-két nappal tért el attól, amikor az Informatikai és Hírközlési miniszter jelenlétében az Antenna Hungária vezetői elindították e rendszer első adóját.

Elismeréssel kell adóznunk a Magyar Mérnökkamara vezetésének, hogy számos nehézség ellenére ilyen értékes előadásokkal egy színvonalas tudományos ülészeket tudott rendezni. (L.Gy.)

Megbízatásuk lejártával megújult a Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanács (NHIT) összetétele.

Kovács Kálmán informatikai és hírközlési miniszter javaslatára, a Kormány döntése alapján Mádl Ferenc köztársasági elnök Detrekői Ákos egyetemi tanárt, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem (BME) volt rektorát nevezte ki az NHIT elnökéül. A Tanács tagsága ugyancsak megújult:

A kormány Bakonyi Pétert, az Informatikai és Hírközlési Minisztérium helyettes államtitkárát, Desseffy Tibort, az Eötvös Loránd Tudományegyetem (ELTE) egyetemi docensét, valamint Z. Karvalics Lászlót, a BME egyetemi docensét delegálta az NHIT-be. Az Országos Rádió és Televízió Testület Kalmár Istvánt, a Holest Tanácsadó és Szolgáltató kft ügyvezető igazgatóját, Magyar Gábor professzort, a BME stratégiai igazgatóját és Timár Jánost, az ELTE és a Kodolányi János Főiskola oktatóját delegálta. A Magyar Tudományos Akadémia javaslatára Gordos Géza professzor, a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége javaslatára Havass Miklós, a Számalk Holding Rt. elnöke lett az NHIT tagja. Az Inforumot Risztics Péter, a BME egyetemi docense képviseli. A távközlési érdekegyeztető szervezetek képviselőjének jelölése folyamatban van. Az NHIT frissen kinevezett elnökének és tagjainak gratulálunk és eredményes munkát kívánunk!